

**„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA
LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges]**

**„NU VĂ ÎNȘELAȚI, DUMNEZEU NU
SE LASĂ BATJOCORIT.”**

LA JOCUL DE CĂRȚI

Nu demult, pe când gripa stăpâna în lung și-n lat, într-un sat din provincia renană jucau cărți câțiva frați de pahar.

Și de data aceasta, ca de obicei la jocul de cărți, se înjura mult și se lua în deșert Numele lui Dumnezeu.

Se făceau bancuri și în legătură cu gripa care domnea peste tot.

Unul dintre jucători a propus să se pună gripa în joc.

Propunerea a găsit aprobare. S-au amestecat cărțile, s-au împărțit, s-au jucat.

Norocul de a câștiga gripa i-a revenit unui croitor.

Când a ajuns acasă l-a lovit într-adevăr această boală și l-a pus la pat.

Când avea dureri se văicărea mereu :

„Ah, dacă aș avea asul de pică scos din piept”.

Și astfel a murit pentru a păși înaintea lui Dumnezeu.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

CĂLĂRIND PÂNĂ ÎN IAD

Un tânăr negustor și-a cumpărat un cal, pentru că trebuia să meargă des la țară pentru afaceri. La han a fost întrebat de cei de acolo, tachinându-l, dacă știe să călărească.

„O, sigur”, a zis el, „pot să călăresc până în iad.”

A doua zi, calul i-a venit singur înapoi în oraș, în galop, fără călăreț.

S-au dus să-l caute pe călărețul lăudăros și l-au găsit curând la marginea drumului, cu gâtul frânt.

INVITAȚIA LA ÎNMORMÂNTARE

O tânără doamnă încă nu se refăcuse de tot în urma unei gripe foarte grave de acum câțiva ani și trebuia să rămână în cameră.

Dar când a fost o expoziție în oraș, a zis : „Încerc mâine să mă duc la expoziție, apoi mă țin tare și peste trei zile merg și la bal, iar peste cinci zile trimit cărți de vizită și invit prietenii și rudele la înmormântarea mea.” Zis și făcut !

A mers la expoziție, a mers și la bal și – după alte trei zile a fost înmormântată.

[Continuarea în numărul viitor I Preluare din cartea : „Întâmplare” sau Providența Lui Dumnezeu ? I O culegere de povestiri din viață I Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt I Editura : Frații Doenges din Dillenburg I Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

ANUL XI, NR. 512 / 31 AUGUST 2025

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Dincolo de munți
- La jocul de cărți
- Călătorind până în iad
- Invitația la înmormântare
- Cum pot fi mântuiți ?
- Robert Moffat

„Ce frumoase sunt pe munți
picioarele celui ce aduce vești
bune, care vestește pacea ...
picioarele celui ce zice Sionului :
„Dumnezeul tău împărățește !”
[ISAIA 52 : 7]

Editorial. *Dincolo de munți*

„Apoi am văzut un scaun (tron) de domnie mare și alb și pe Cel ce ședea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui și nu s-a mai găsit loc pentru ele.

Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise.

Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea.” (Apocalipsa 20 : 11 și 12)

Când în anul 1866 am mărșăluit prin Lausitz, am traversat cu două companii mobile un sat de la marginea pădurii Spree.

O femeie bătrână, de mirare în legătură cu cei 500 de soldați, a izbucnit tare în strigătul : „Nu, n-aș fi crezut niciodată că există atâția oameni pe lume !”

Nu ieșise niciodată din satul ei și nu-și putea imagina, că în alte locuri pe pământ ar exista lucruri mult mai mari și altele decât văzuse ea.

Acest pământ este și el un asemenea sat mic în creația lui Dumnezeu și majoritatea oamenilor, care nu cunosc decât acest sat pământesc, au o priveliște foarte îngustă ; ei seamănă cu locuitorii văii din zona alpină, care-și petrec toată viața în această vale îngustă.

Pârăul lor, pajiștea lor, vacile lor, aceasta este lumea lor. Că dincolo de munți există multe lucruri minunate, mari, au auzit și au citit, într-adevăr, dar lucrul acesta nu exercită nici o influență asupra vieții lor, gândurile lor rămân mereu în valea îngustă.

Se spune : „*Arta militară constă în estimarea corectă a ceea ce este dincolo de munți !*”

Aceasta vrea să spună că un general poate fi victorios numai dacă, ceea ce el nu vede în legătură cu puterile și mișcările dușmanului, totuși apreciază corect.

[Continuare pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

În zorii zilei de 16 decembrie 1899, generalul englez Buller a atacat la Colenso poziția burilor. Drumul traversa acolo râul Tugela pe un pod.

Dincolo se înălțau culmi abrupte. Cu toate că infanteria engleză s-a lovit de o rezistență tenace, generalul Buller credea totuși, că a zdruncinat dușmanul cu focul lui de artilerie.

Se presupunea, de asemenea, pentru că nu răspunsese nici o artilerie dușmană, că burii n-au nici un tun la dispoziție.

Buller n-a văzut că isteții conducători ai burilor pregătiseră totul bine, tunurile lor stăteau într-o poziție excelentă, infanteria lor a fost nevătămată, focul englezesc fără efect.

Buller și-a lăsat infanteria să înainteze până pe malul râului ; atunci englezii au fost dintr-odată năpădiți de o grindină de plumb și fier.

Tot atacul s-a prăbușit sub focul aruncat în jos de pe înălțimi ; infanteria din linia întâi, rămasă fără majoritatea ofițerilor, a pierdut dintr-o lovitură aproape un sfert din efectivul ei și s-a retras.

Artileria, ai cărei cai și servanți au fost dintr-odată toți culcați la pământ, a căzut în mâna dușmanului.

Generalul Buller a ajuns cu chiu, cu vai în tabăra lui și a anunțat telegrafic la Londra înfrângerea lui grea, cu o pierdere de 11 tunuri, 66 de ofițeri și peste 1000 de soldați.

Marile speranțe cu care plecase în Africa de Sud, au fost nimicite.

Dacă generalul Buller ar fi știut ce se află dincolo de munți, n-ar fi făcut acest atac frontal.

Nu ceea ce și-a imaginat, ci cea care era realitatea a hotărât asupra

destinului său.

Dar nu procedează majoritatea oamenilor și mai nebunește ?

Ei își fac propria lor concepție despre Dumnezeu și despre veșnicie.

Dar când vine ceasul când trebuie să treacă dincolo prin apele morții, pentru a câștiga culmile vieții, atunci se prăbușesc cu ocară și rușine, pierzarea veșnică va fi partea lor.

Poate ți-a reușit câte ceva pe pământ, ai răzbit prin toate împrejurările și chiar ai înaintat în meseria ta, părinții tăi sunt mulțumiți cu tine, ai tot felul de planuri și pentru că ești sănătos, nu-ți faci gânduri pentru ceea ce se află dincolo de munți.

Tu îți stabilești un viitor în raiul pământesc, savurezi prezentul și uiți trecutul. **Dar ce se află pentru tine dincolo de munți ?**

Cuvântul lui Dumnezeu ne ridică în sus din valea îngustă a acestui pământ, cu aripi de vultur, pentru a privi peste munții vremelnice și ai josniciei, în veșnicie.

Vino, să urcăm în acest turn de observare înalt, să privim în jur, ce se vede dincoace și dincolo de munți. ...

Auzi glasul lui Isus, care îți strigă plin de har și de îndurare : „*Dacă ai fi cunoscut și tu măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea !*” (Luca 19 : 42)

Ai privit acum dincolo, peste munții vremelnice, la realitatea lucrurilor veșnice ?

Ai văzut înșelăciunea lucrurilor trecătoare, gravitatea judecății și slava cetății lui Dumnezeu ?

Ia seama să nu suferi o înfrângere, în loc să obții o biruință veșnică ! [Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* | V I Georg von Viebahn, BERLIN | 1900 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri I Volumul II [Petru Popovici] CAPITOLUL 12 ROBERT MOFFAT

Prietenii l-au sfătuit să nu facă o așa călătorie. Drumul era printre triburi de canibali și mai ales că în drum era un trib unde era șef unul numit Africaner.

Acesta era foarte feroce și nimeni nu îndrăzne să i se împotrivescă. Guvernatorul englez a pus suma de 500 dolari - sumă mare pe vremea aceea - pe capul lui Africaner, dar nimeni nu l-a adus nici viu, nici mort.

Prietenii i-au spus că Africaner îl va omorî și scăfârlia lui o va face cană de băut. Moffat și-a pus însă în gând tocmai pe acesta să-l câștige pentru Cristos Domnul. Călătoria a fost groaznică.

Ca unul care nu știa cum e călătoria prin deșert, el a angajat câțiva băștinași, a luat câțiva cai, câteva oițe și câțiva boi de tracțiune.

Din cauza căldurii dogoritoare prin deșert, care făcea să crape pielea pe picioare, ei trebuiau să călătorească mai mult noaptea.

Dar noaptea, pericolul mare era al fiarelor sălbatice, care erau atrase de mirosul vitelor.

Răcnetul leilor, urletele hienelor făceau ca vitele să o ia în toate părțile și numai cu ajutorul călăreților le puteau aduce iar împreună.

În câteva rânduri, erau să moară de sete, boii au căzut și nu mai puteau trage carul. Dar nici a doua zi, după ce s-au odihnit, n-au putut pleca din cauza setei.

Atunci câțiva călăreți s-au dus în căutarea apei. Ei au găsit un râuleț de unde au putut aduce apă.

Odată trebuiau să treacă un râu, dar carul s-a împotmolit între pietroaiele de pe fundul râului, încât n-au mai putut

merge nici înainte, nici înapoi. Au încercat să-l ridice, dar n-au putut.

Indigenii l-au sfătuit să se întoarcă înapoi, dar Moffat era om tare de voință și n-a vrut.

Atunci el le-a spus că singura soluție e să ducă toată încărcătura cu mâinile și să demonteze carul în bucăți ; astfel rând pe rând l-au dus de partea cealaltă. Numai așa au putut să-și continue drumul mai departe.

După puțin timp, au ajuns în satul de unde erau căraușii. Acolo, șef de trib era Magerman, care i-a primit bine.

Moffat a poposit câteva zile în acel sat. Magerman a stăruit mult de Moffat să rămână ca misionar la ei, dar Moffat a plecat mai departe și, la 26 ianuarie 1818, a ajuns în tribul lui Africaner.

Omul acesta, care era spaima tuturor, l-a primit bine. Înțelegând că Moffat vrea să stea mai mult timp la ei, Africaner a chemat o seamă de femei și le-a poruncit să facă un cort pentru Moffat.

Numaidecât au alergat și primele au adus niște bețe pe care le-au așezat în cerc și le-au legat la capătul dinăuntru, formând un dom ... [Continuarea va fi în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

**„Doamne Isuse,
vino te rog și în viața mea !”**

[Continuare pe pagina 4]